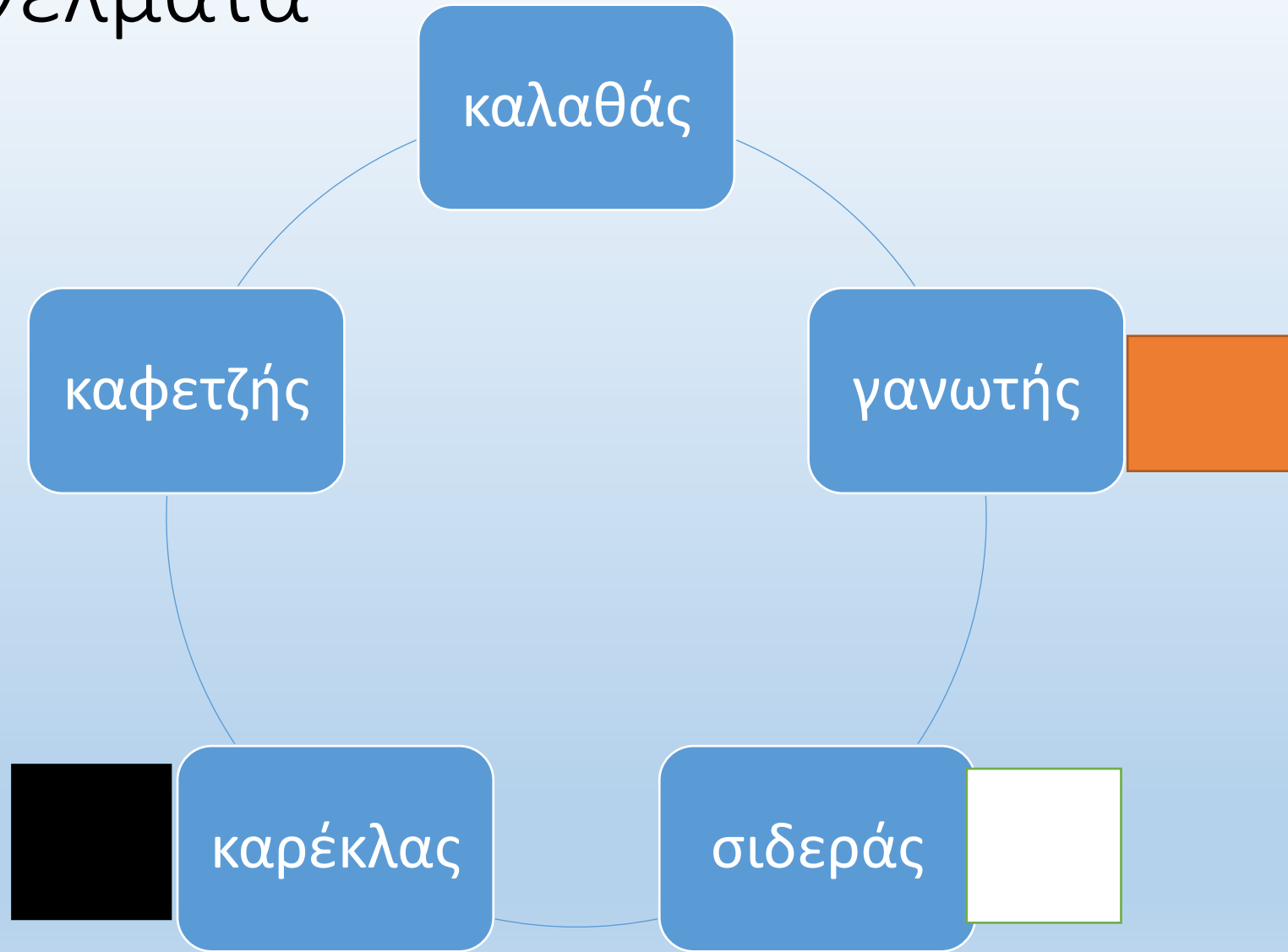

Παραδοσιακά Επαγγέλματα

Εργασία από τον Χαράλαμπο

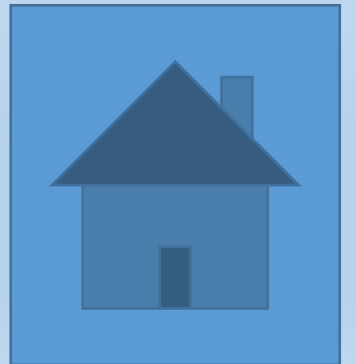
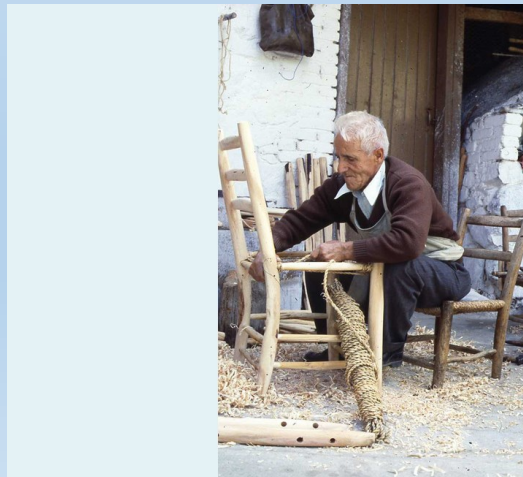

Παλιά Επαγγέλματα

καρεκλάς

- Λαϊκός τεχνίτης, εκείνος που κατασκευάζει καρέκλες (ή τσαέρες στο κυπριακό γλωσσικό ιδίωμα). Το επάγγελμα αυτό είναι από τα παραδοσιακά που έχουν εξαφανιστεί ή σχεδόν εξαφανιστεί πλέον στην Κύπρο, αφού επλήγησαν καίρια από τις νέες σύγχρονες και βιομηχανοποιημένες μεθόδους παραγωγής.

γανωτής

- Τα παλιά χρόνια τα σκεύη που χρησιμοποιούσαν οι άνθρωποι για τις καθημερινές τους ανάγκες και ιδίως στη μαγειρική, ήταν μπακιρένια (χάλκινα). Αυτά με τον καιρό και την πολύ χρήση οξειδώνονταν και γινόντουσαν επικίνδυνα. Έτσι έπρεπε να περαστεί η επιφάνειά τους με ένα ειδικό μέταλλο, το καλάι (κασσίτερος) και να προστατευθεί από την επικίνδυνη οξείδωση, τη γανίλα. Αυτή η δραστηριότητα ήταν το γάνωμα. Ο γανωτής ξεκινούσε κάθε πρωί με ένα άδειο τσουβάλι στις γειτονιές και μάζευε τα σκεύη από τα νοικοκυριά που χρειαζόντουσαν να γανωθούν. Αφού σημείωνε πόσα σκεύη έπαιρνε από κάθε νοικοκυριό, επέστρεφε στο εργαστήρι του.

ΒΙΝΤΕΟ ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

σιδεράς

- Οι σιδεράδες είναι οι τεχνίτες που κατασκεύαζαν στο αμόνι σιδερένια εργαλεία, όπως αξίνες (κασμάδες), τσάπες, τσεκούρια, δρεπάνια, σφυριά, βαριές, αλλά και διάφορα σιδερένια εξαρτήματα όπως καρφιά, μάσιες, μεντεσέδες.
- Τους αποκαλούσαν και "γύφτους", αφού οι περισσότεροι που ασκούσαν το επάγγελμα αυτό ήταν γύφτοι. Την τέχνη του σιδερά που απαιτούσε μεγάλη εμπειρία, αλλά και οργανωμένο εργαστήριο, την μάθαιναν οι νέοι μέσα από την οικογενειακή παράδοση ή τη μαθητεία.
- Σήμερα οι νέοι σιδεράδες, εργάζονται με πιο τυποποιημένες κατασκευές, η δουλειά τους είναι λιγότερο δύσκολη και οι ίδιοι δεν έχουν καμιά σχέση ή συνέχεια με 'κείνους τους παλιούς σιδεράδες - γύφτους.
- Είχαν ένα μεγάλο φούρνο όπου φυσούσαν με μια φυσούνα ώστε να κρατάνε τη φωτιά αναμμένη και σε ψηλή θερμοκρασία. Σ' αυτή τη φωτιά ζέσταιναν τα σίδερα για να τα κάνουν πιο εύπλαστα και στη συνέχεια τα έπιαναν με μια μεγάλη τανάλια και τα έβαζαν πάνω στο αμόνι.
- Το αμόνι ήταν μια μεγάλη σιδερένια βάση πάνω στην οποία έβαζαν τα σίδερα που θα επεξεργάζονταν. Εκεί χτυπούσαν το κοκκινισμένο από τη φωτιά σίδερο μ' ένα μεγάλο σφυρί και του έδιναν τη μορφή που ήθελαν. Η δουλειά αυτή ήταν πάρα πολύ σκληρή. Απαιτούσε δύναμη από το σιδερά γιατί δούλευε με τα σίδερα που ήταν βαριά κι ακόμα ήταν συνέχεια δίπλα στη φωτιά και ζεσταινόταν και γέμιζε και με μουντζούρες.

